

* מדברי טופרים, וכן וכו'. ועדת הורשכ"א והרין דאם החינוך ציון, אך מוחר אפליו לסתות לו בידים והוא שוא מדרבן, אך המחבר סתום לריאן כוונת החולקים עליהם ואסרים בכל גזעינו. כתוב בתשובה ובינו עקיבא אמר אין יש טמך בה כל על רושכ"א במקומות שאין עירוב ליה דינה איזה דבר לטלטול הספרים לביית-הכנסות כל כתבי להריאן ואיך להרשב"א טפין ליה רק לצרכו ולא לצרכו וארוכה מהימן ביריה, וש תקנה, ליתן להתינוק חמש וסידור שיש לבית-הכנסת לאזרע עצמן להחפלו ולשמעו קריית התורה, ומיליא יטרוף הגודל עמו להחפלו יחד:

20 אידער ער בענין דין דין

שם ג' [ועין מה שכטבנו בזה לעיל ס'ב] מ"מ לא הтир הורשכ"א אלא כשהפסיה היא לטרבו של הקטן, משא"כ הכא שהפסיה היא יותרך כל בני המשפחה, שבזה נtabar לעיל סעיף ב' וכבהuro ייח' דלא חשיב כספיה לצורך הקטן אלא כמעשה הנעשה לצורך כל בני הבית, ויש בזה החש דאתי למיסוך העול לעשות כן אף כשבוגריל ואמ' שהמלאה הוא נשחה באופן שהוא מתעסק מ'יש לחוש לכארה שכادر יגיד לך יהוש לאיסור מתעסיה.

21 אידער ער בענין דין

שאלה: אם רוצחה לבבות האור בחדר בשבת, האם מותר להעמידה המטה עם התינוק בן שנה?

אלצ' הש��ע כדי ימושת קי"ג ע"ג כלל חסיכ' וכלהם לאי מ"ק צוילס, לעני"ס נבי' ר' לכהן לו סמפתות כמקלפי לי צוילס, לעני"ס נבי' ר' לכהן לו סמפתות ביל"ה ולומר לי ר' פ' זול דכ"ר טלי וטלי ולייטו'ו בטס לוי מכם נטו מימי לטו וכדי עי"ס מעתע ליהנ"ג למוליך קטען לוי'ה כל' צימלה סמפתות נג' קי' כספי לי צוילס, ס'ג מוטל לכלהה לקיל' מיטת פילד' נפקע גלי' ציטומוק צו וילכנו.

22 נטן דין

אתה ובנד ובתק. הקטנים, הזהירנו בשבת שלא יעשו הבנים הקטנים מלאכה לדעתינו וברצוננו:

23 א' ח' 158

ישמעתי מאלווי ומיודיע הגאנן ר' חיים מולוואין דלהכי איצטראיך קרא דלית כל מלאכה אתה ובנד דמשום לאו דלא תאכלום לא הו אלא איסור בעלמא כשאר איסורים משא"כ משומ לית'ת כל מלאכה הווי איסור דשבת דחמיר כדאיתא ביבמות ר' שאני לאוי דשבת דחMRI

24 נטן ער בענין דין

שאלה- אי גם האם מצויה על שביתת בנה.

תשובה - גם האם מצויה מה'ת על שביתת בנה, פשוט דעתו לאמו לכו"ע

25 נטן ער בענין דין

שנית ראים: כה (ט) א' אין יהודוי (פפ) שבא לבבות (טט) אין צורך למחות בידו, (טט) אבל קטן שבא לבבות (טט) צריך למחות (טט) בו, (טט) יכול לומר (טט) בטעני אין יהודוי יתרכז אף דבאו מתחגה מעצמו זהה: (טט) אבל קטן שבא לבבות. אפיו (טט) קטן שלא הגיע לחינוך: (טט) צריך למחות. (טט) אין לו שיקול הדעת לעשות אדרעתה דנפשה ועשה לרעת אבי, שירוד שביבו וזה לאכזרו ועשה בשבלו, ואסרו, דמצוחה על שביתתו. עיין במקראברהם שכטב בשם הרין, ואפיו למאן דאמר מלאכה שאינה צריכה לגופה דרבנן, גס'ו

26 נטן ער בענין דין

א' גבירות. והוא הרין (ט) כל שאר איסורים וכן חילול שבת אם עשו לדעת עצמו, אבל אם עשו בשבל גודל צריך למחות בידו, וכדעלעל בסימן של סעיף זה, עיין שם במשנה ברורה: (טט) אבל ابو וכו'. ואפיו (טט) להחן בינו ובנותו במזוזות הותל עלי, כרכיב' "חנן לנער עלי-פי ורכוכו", וככלשכן להפרשים מאיסור ומוטל על האב. (טט) יש מהחרוגים למינו כ"ט לדרך לפליינו מל' עיגט למיעון לאgreg' למיעון ליהן סמיע' מל' נטן לפליין

אינו מובא דעתה זו במוסקים]. וכן יש להתריר במקום צורך כגון שמנורת החשמל נשאר דלוך לקחת התינוק שאינו בר הבנה [בפחות מבן שלוש] על הידים ויישק עם החשמל ועל ידי זה יתכבד. [ואינו דומה לסעיף ז' דחתם דבר]

27 נטן ער בענין דין

מלחאך מהר מליכת (מליכת): (טט) אתה ובנד ובתק.>Hello, I'm sorry, but there seems to be a mix-up in your request. The text above is in Hebrew and discusses Jewish law regarding the Sabbath. If you have a specific question or need further details, please let me know and I'll be happy to help.

28 נטן ער בענין דין

ובאהיעזר שם כתוב להרץ בשם הגרא"ה צצ"ל מריטק דמיידי במאכילה בידים ובע"פ שאף בשאר איסורים אסור מושם לא תאכלום כאן החידוש שהוא איסור שבת ונעשה מושם בזו ולכך הפסוק מחדש באיסור דלא תאכלום אלא איסור חמור של שבת, ואולי נעשה בכך מומר. אך באור שמה פ"ד ה"א חולק וס"ל דאך באופן שהאב מניחו ואפיו בעשה לצורך אחר איסור מדאוריתא.

29 נטן ער בענין דין

בן הבן העושה מלאכה בשבת לדעת זקנו, האם עובר הסב על איסור "בנין", או שמא בזה אין בן הבן בכלל "בנין"?

שמען מיניה קטן אובל' נבלות בית דין מצוין עליון לדחרישן.

5' ל' דמוקי מתניתין לכלי יסודה דהמוכר

מלחאך סחינה קלינה קלינה נגופף מיין עלילו לו כ"ט וכטפיך למומו ליטני לנו ננטות פהמון דטמוקלה לרנן מוכם נפלק מל' (מעות קה'). למן צ"ד מלוין להפליכו ונולדה דמיידי נקנן מל' סג' נגט למיעון לאgreg' למיעון ליהן סמיע' למינו כ"ט לדרך לפליינו מל' עיגט עיגט וכל' סג'ו לפליין